

Forfatter: Dalgas, Ernesto

Titel: Udrag fra Dommedags Bog

Citation: Dalgas, Ernesto: "Dommedags Bog", i Dalgas, Ernesto: *Dommedags Bog*, udg. af Henrik Schovsbo, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1996, s. 50.  
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-dalgasdomval-shoot-idm139915690048704/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Dommedags Bog

hvor Øjet frit saa op – »Thi hvorfor skule vi ned i Guds Kælder,«  
sagde min Vært, »naar Templet blaaner over vort Hoved.« Og skønt  
jeg ikke følte den dybe Betagelse, som vældede over mig ved Mes-  
ter Eckharts Bord, fornem jeg dog Velsignelsen ved den Mad, som  
rækkes af rene Hænder og undes af rene Sind.

Men efter Maaltidet knytted jeg atter Traaden, idet jeg gik ind  
paa min Lærers Tankegang. »Hør, kære Lærer! Er det dog ikke no-  
get haardt baade for Lucifer, den hede, vrede Ild, og Ahriman, den  
sorte, haarde Trods, efter al deres kloge Arbejde og dristige Strid at  
skulle give ganske tabt og sidde paa Skolebænk med Børn fra i  
Gaar?« – »Ih, hvor vil Du hen? Disse unge, adelige Vildgaster og de-  
res Landsknægte nyde først megen Lyst i deres vilde Liv og straffes  
først, naar deres egen Gerning sammenbrister over Hovedet paa  
dem, og siden bydes dem atter Fred og Naade.«

Da samlede sig af Aftenstundens Skygger en Skikkelse og stod  
som vokset frem af intet foran os. Min Vært sprang op, og hastig  
vilde han besværge den sorte Skygge. Men jeg standsede ham og  
sagde: »Kære Lærer. Det er min Følgesvend. Overvældet af Eders  
mægtige Tanker havde jeg rent forglemmt ham. Usynlig har han hørt,  
hvad jeg har hørt.« Urokkelig stod han og svarede ikke et Ord paa  
alle Spørgsmaal; men da vor store tyske Teosof til Slutning tav for-  
nærmet, sagde han med kold og klangløs Stemme: »Men hvad, om  
Lucifer har Ret? – ?« Og paa intet Svar gensvarede han:

«Hvad er vel stoltest: Jeg'et eller Nej'et?  
Hvem er vel kækkest af Lucifer og Gud?  
Hvad, om den vrede Kamp for Hævdelsen af Jeg'et,  
Der lader haant om alle Naadebud,  
Er mere værd endog i Helvedsilden  
End dorsk at drikke Vin af Glædeskilden?»

Jeg har observeret, at medens Katolikken disputerer – om det skal  
være – tværs over Svælgene, der skiller Lazarus fra den rige Mand,  
kommer der altid et Punkt for Protestanten, hvor Argumentet vi-  
ger for Anatema. Saaledes ogsaa her. Thi uden alle Finter svarede  
min Teosof kun dette: »Gaa ad Helvede till!« Og dette tapre Gen-  
svar virkede mere end, kan hændes, hele den store Tænkens Teodicé;